

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Vypracovala: Mgr. Michaela Čermáková Šímová, ředitelka školy

Rada školy schválila dne: 21. 11. 2024

Pedagogická rada projednala dne: 20.11. 2024

Směrnice nabývá platnosti ode dne: 21.11. 2024

Směrnice nabývá účinnosti ode dne: 21.11.2024

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

1) Obecná ustanovení

- každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení v posledním vyučovacím dni období školního vyučování; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení,
- hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikace“) případně kombinovaně,
- u žáka s vývojovou poruchou učení, rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka, žádost je třeba podat do 31. 12., resp. 30. 5. v daném školním roce (dále dle doporučení PPP, SPC).

2) Pravidla hodnocení průběhů a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

- hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu,
- hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení,
- hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení,
- chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech,
- ředitelka školy působí na sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů,
- při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci uplatňuje učitel vůči žákovi přiměřenou náročnost a pedagogický takt,
- při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici,
- kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně v souladu se specifikou předmětu,
- klasifikační stupeň určuje učitel daného předmětu,

- zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - a) průběžně prostřednictvím žákovské knížky,
 - b) před koncem každého čtvrtletí (klasifikačního období),
 - c) v době konzultačních hodin určených ředitelkou školy,
 - d) případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka,
 - e) v případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje vyučující ve spolupráci s třídním učitelem zákonného zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem.
- žák, který po dobu nemoci či pobytu v diagnostickém zařízení nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvoval školu při zdravotnickém či diagnostickém zařízení a byl tam klasifikován za pololetí ze všech, případně jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkouší a neklasifikuje. Jeho klasifikace ze školy při zdravotnickém či diagnostickém zařízení v předmětech, ve kterých byl klasifikován, je závazná.

3) Stupně hodnocení a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

Chování žáka se ve škole a na akcích pořádaných školou je na vysvědčení hodnoceno stupni:

- Stupeň 1 (velmi dobré)
- Stupeň 2 (uspokojivé)
- Stupeň 3 (neuspokojivé)

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- 1 – výborný
- 2 – chvalitebný
- 3 – dobrý
- 4 – dostatečný
- 5 – nedostatečný

- při hodnocení pomocí stupňů prospěchu se na prvním stupni použije pro zápis na vysvědčení číslice,
- při hodnocení jsou výsledky vzdělávání a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka,
- klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon,
- klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní školy,
- jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“,
- nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „nehodnocen“.

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni.

Žák je hodnocen stupněm prospěl(a):

a) s vyznamenáním

není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle §14 odst. 2.,

b) prospěl(a)

není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,

c) neprospěl(a)

je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,

d) nehodnocen(a)

není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon.

Charakteristika stupňů hodnocení prospěchu a chování – kritéria

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření
- předměty s převahou praktických činností
- předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

- převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků v těchto vyučovacích předmětech vychází vyučující z požadavků učebních osnov a standardu základního vzdělání.

Při klasifikaci sleduje zejména:

- a) ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů,
- b) kvalitu a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- c) schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- d) kvalitu myšlení, především jeho logiku, samostatnost a tvořivost,
- e) aktivitu v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- f) přesnost, výstižnost a odbornou i jazykovou správnost ústního a písemného projevu,
- g) kvalitu výsledků činností,
- h) osvojení účinných metod samostatného studia.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1

- Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně; chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2

- Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele

uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3

- Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby.

V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4

- Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5

- Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

- převahu praktické činnosti mají na základní škole pracovní činnosti, informatika, při klasifikaci se v těchto předmětech vychází z požadavku učebních osnov a standardu základního vzdělání.

Při klasifikaci se sleduje zejména:

- a) vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- b) osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- c) využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- d) kvalitu výsledků činností,
- e) organizaci vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- f) dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- g) hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1

- Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje pomůcky, nástroje, a nářadí. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2

- Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Pomůcky, nástroje a nářadí obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3

- Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku.

Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě přístrojů a náradí musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4

- Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životním prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě pomůcek, přístrojů a náradí se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5

- Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně suroviny, materiálů a energie. V obsluze a údržbě pomůcek, náradí a nástrojů se dopouští závažných nedostatků.

Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

- převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova,
- žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.

Při klasifikaci v předmětech uvedených v odst. 1 se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- a) stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- b) osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- c) poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- d) kvalita projevu,
- e) vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- f) estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- g) v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1

- Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost.

Stupeň 2

- Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3

- Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4

- Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5

- Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Hodnocení a klasifikace chování žáka – obecné zásady

- klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli. Rozhoduje o ní ředitelka po projednání v pedagogické radě,
- kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) včetně dodržování Provozního řádu školy během klasifikačního období,
- při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná,
- postihování chování žáka mimo školu – rodiče je třeba vést k tomu, aby plně odpovídali za své děti v oblasti výchovné. Škola hodnotí a klasifikuje žáky především za jejich chování ve škole. Jsou-li však závažné a prokazatelné důvody udělit žákovi výchovné opatření vedoucí k posílení kázně, lze ve vážných případech přihlídnout k chování i mimo školu, jedná-li se o případy, jejichž projednávání se škola přímo účastní.

Výchovná opatření:

a) Pochvaly

- ředitelka školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci,
- třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelkou školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

b) Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení v průběhu klasifikačního období uložit žákovi některé z kázeňských opatření:

- a)** napomenutí třídního učitele,
- b)** důtku třídního učitele,
- c)** důtku ředitelky školy.

- třídní učitel neprodleně oznámí ředitelce školy uložení důtky třídního učitele. Důtku ředitelky školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.
- ředitelka školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění, uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
- udělení pochvaly ředitelky školy a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.
- stupně hodnocení z chování uděluje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, případně s dalšími vyučujícími. Kritériem pro hodnocení chování je dodržování školního řádu v průběhu klasifikačního období.
- při hodnocení chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka. K uděleným výchovným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže byla tato opatření neúčinná.
- výchovná opatření stejného stupně mohou být udělena i vícekrát během pololetí, pokud žák porušuje pravidla jiného druhu, než za které dostal předchozí postih. Důtku ředitelkou školy je možné udělit i vícekrát za stejný druh přestupků.

c) Napomenutí třídního učitele je udělováno za méně závažná porušování daných pravidel, a to buď za jednorázové porušení, nebo za opakované případy. Jde například o tyto přestupky:

- pozdní příchody,
- nepřezouvání,
- nepořádnost,
- nepřipravenost na vyučování (vybavení, žákovská knížka...),
- méně časté rušení výuky, které žák na základě upozornění učitele je schopen korigovat,

nedodržování pravidel slušného chování (běžných společenských norem jako je slušné vyjadřování, pomoc druhému ...).

d) Důtka třídního učitele je udělována jednak v případě, kdy po udělení napomenutí třídního učitele nedošlo ke zlepšení chování a jednak při závažnějším porušení pravidel, jako je například:

- časté rušení výuky, které žák není schopen ani po napomenutí učitelem účinně korigovat,
- fyzické napadení spolužáka, které ale nemá za následek újmu na zdraví,
- velmi hrubé a vulgární vyjadřování ke spolužákům,
- zlomyslné chování, zesměšňování, poškozování věcí, pomlouvání vůči spolužákům,
- nedovolené opuštění školy,
- nošení nebezpečných předmětů do školy,
- neomluvená absence.

e) Důtka ředitelky školy je udělována jednak v případě, kdy ani po udělení důtky třídního učitele se chování žáka nezlepšilo a jednak v případech obzvláště hrubého porušení pravidel, jako je například:

- krádež,
- vandalství,
- ublížení na zdraví,
- nošení, propagace, užívání nebo distribuce návykových látek,
- slovní či fyzický útok vůči učiteli nebo jakémukoliv pracovníkovi školy,
- šikanování, nebo hrubé násilí vůči spolužákovi,
- neomluvená absence.

Zákonný zástupce žáka má v případě svého zájmu právo projednat udělení jakéhokoli výchovného opatření osobně s třídním učitelem nebo ředitelkou školy. Udělení důtky ředitelky školy je se zákonným zástupcem projednáno vždy, a to zpravidla ředitelkou školy, ve výjimečných případech třídním učitelem. Pokud žák často porušuje pravidla školního řádu

a není schopen své chování zlepšit ani po udělení některého z výše uvedených výchovných opatření nebo pokud je hodnocení jeho chování trvale spíše negativní, svolá ředitelka školy k projednání hodnocení chování žáka společnou schůzku zástupců školy (člen vedení, třídní učitel, výchovný poradce) a zákonných zástupců žáka. Z tohoto jednání je pořízen zápis. Cílem jednání je dosáhnout účinné spolupráce rodiny a školy při nápravě chování žáka.

Obecné zásady pro uplatnění jednotlivých stupňů při hodnocení chování:

Chování velmi dobré

- Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Chování uspokojivé

- Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a ustanovení školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo řádu školy, případně se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Zpravidla se přes napomenutí či důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob, podniká slovní útoky vůči pracovníkům školy.

Chování neuspokojivé

- Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu školy nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitelky školy dopouští dalších přestupků, podniká hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky vůči pracovníkům školy.

4) Zásady pro používání slovního hodnocení

- při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku.
- slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
- výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.

Výběr kritérií (možnost úprav):

- intelekt: obecné rozumové schopnosti (intelligence); speciální dovednosti (např. matematicko – logické, jazykové a jiné); organizační schopnosti; bystrost; plánovitost; předvídavost; formy myšlení;
- fantazie: bohatost fantazijních představ; tvůrčí fantazie; rekonstrukční fantazie; umělecká fantazie;
- vyjadřovací schopnosti: řeč: vytříbená, stručná, bohatá, výrazná, spisovná, jasná, výstižná;
- paměť: rychlost vštípení látky; délka zapamatování; rychlost vybavování; kvalita obsahu zapamatované látky; objektivní nebo subjektivní typ (zkresluje skutečnost);
- pozornost: vytrvalost pozornosti; délka a hloubka pozornosti;
- city: soucitnost s druhými; citový vztah ke zvířatům a věcem; hloubka; rychlost a trvalost citů; estetické, intelektuální a etické city;
- temperament: vzrušivost; živost; rychlost reakcí;
- povahové ladění: optimistické, pesimistické;
- zájmy a ideály: bohatost zájmů; kvalita zájmů; zájmy o matematiku; literaturu; hudbu; výtvarná umění; herectví; přírodu a jiné; trvalost zájmů;

- vztah k učení a k práci: pečlivost; zájem o učení; zájem o manuální práci; zájem o duševní práci; spolupracuje se školou; životní cíl a zaměření;
- vztah k učitelům a představeným: uznává autoritu učitele a školy; přímost; úslušnost; ochota; uctivost; nebojácnost; poslušnost;
- vztah k lidem a spolužákům: společenskost; ochota pomoci; slušnost ve vystupování; něžnost; poddajnost; ústupnost – neústupnost; altruismus; důvěřivost; soucitnost; ohleduplnost; spravedlivost; neagresivní chování;
- extroverze – introverze: společenskost – uzavřenost; rád – nerad se stýká s druhými; uzavřenost – otevřenost;
- společenské způsoby a vystupování: zdvořilost; jemnost; takt; družnost; milé vystupování; ochota a úslušnost; osvojené návyky chování;
- volní vlastnosti: vytrvalost; cílevědomost; snaživost (píle); neústupnost při překonávání překážek; smysl pro povinnost; zodpovědnost; plnění povinností; dochvilnost;
- samostatnost: úkoly řeší samostatně; samostatnost v řešení životních situací (obstará nákup, zajistí vzkazy a podobně);
- smysl pro pořádek: pořádnost a úklid vlastních věcí; pečlivost v uspořádání školních pomůcek, sešitů a knih;
- ctižádost: zvýšená – snižená; přiměřená (zdravá);
- sebehodnocení: sebekritičnost; přeceňuje se – podceňuje se;
- nebojácnost: není trémistou; dovede oponovat názorům, s nimiž nesouhlasí; statečnost
- dominance – submisivita: chce řídit druhé; chce organizovat; panovačnost; neústupnost – ústupnost; kompromisnost; tolerantnost; chce být veden;
- mravní vlastnosti: upřímnost; pravdomluvnost; otevřenost; smysl pro pravdu; smysl pro nestrannost; altruismus (již uvedeno); dobré chování; zodpovědnost (již uvedeno); čestnost, zásadovost; ukázněnost; hrdost; svědomí;
- sociální aktivita: iniciativnost; společenská akce; průbojnost; zapojení do diskusí; hlásí se často ve vyučování; navrhuje nové věci;
- motorika: pohybová obratnost celková; jemná koordinace pohybů prstů a rukou (zručnost); má rád ruční práce.

Poznámka: u některých znaků nelze určit, zdali jde o znak kladný nebo záporný z etického hlediska (viz např. temperament). U některých nelze určit ani jejich opak, neboť se jich užívá jen v pejorativním smyslu (viz jazykové zvláštnosti). Seznam lze chápat také z různých pohledů a lze jej rozšiřovat.

Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami	
1 – výborný	ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	ovládá
3 – dobrý	v podstatě ovládá
4 – dostatečný	ovládá se značnými mezerami
5 - nedostatečný	neovládá
Úroveň myšlení	
1 – výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	nesamostatné myšlení
5 - nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky
Úroveň vyjadřování	
1 – výborný	výstižné a poměrně přesné
2 – chvalitebný	celkem výstižné
3 – dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 - nedostatečný	i na návodné otázky odpovídá nesprávně

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští	
1 – výborný	užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 – chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4 – dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5 - nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí
Píle a zájem o učení	
1 – výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	učí se svědomitě
3 – dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
5 - nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Chování

1 – velmi dobré	Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 - uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

3 - neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.
------------------	--

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami:

- 1 – (ovládá bezpečně)
- 2 – (ovládá)
- 3 – (v podstatě ovládá)
- 4 – (v podstatě ovládá s dopomocí)
- 5 – (neovládá)

Úroveň myšlení

- 1 – (pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti)
- 2 – (uvažuje celkem samostatně)
- 3 – (menší samostatnost v myšlení)
- 4 – (nesamostatné myšlení)
- 5 – (odpovídá nesprávně i na návodné otázky)

Úroveň vyjadřování

- 1 – (výstižné a poměrně přesné)
- 2 – (celkem výstižné)
- 3 – (myšlenky vyjadřuje ne dost přesně)
- 4 – (myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi)
- 5 – (i na návodné otázky odpovídá nesprávně)

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští

- 1 – (užívá vědomostí a dovedností spolehlivě a uvědoměle, pracuje samostatně, přesně a s jistotou)
- 2 – (dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb)
- 3 – (řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby)
- 4 – (dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává)
- 5 – (praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí)

Píle a zájem o učení

- 1 – (aktivní, učí se svědomitě a se zájmem)
- 2 – (učí se svědomitě)
- 3 – (k učení a práci nepotřebuje větších podnětů)
- 4 – (malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty)
- 5 – (pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné)

Chování (viz bod výchovná opatření)

5) Komisionální a opravné zkoušky

Postup žáka do vyššího ročníku

- do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem, pokud mu nebylo povoleno opakování z vážných zdravotních důvodů,
- do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka,
- nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději

do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí,

- nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník,
- žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. Ředitelka školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučujícího vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval ročník.

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka či doporučení další instituce (PPP, SPC, atd.).

Odvolání proti klasifikaci

- má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dověděl, nejpozději však do tří pracovních dnů od vydání vysvědčení požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení,
- je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, požádá zákonný zástupce krajský úřad, komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka,
- v případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitelka, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka tímto stanoveným řádem,
- v případě zjištění porušení těchto pravidel ředitelka školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní. Nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti.

Komisionální zkoušky

- komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitelka školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad
- komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - 1) předseda, kterým je ředitelka školy, popřípadě jím pověřený učitel zkoušející školy, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitelka školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
 - 2) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
 - 3) přisedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
- v odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na základě žádosti krajského úřadu účastní školní inspektor,
- výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení,
- o přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy,
- žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení,
- konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem,
- vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

Opravné zkoušky

- žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky,
- opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku,
- opravné zkoušky jsou komisionální,
- žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku.

6) Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování,
- při zdravotním znevýhodnění se jedná o zdravotní oslabení, dlouhodobou nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání,

sociálním znevýhodněním se rozumí:

- a) rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy,
- b) nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova,
- c) postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území ČR podle zvláštního právního předpisu.

- škola zohlední příznaky specifické poruchy učení nebo chování v hodnocení a klasifikaci žáka, po konzultaci se speciálním školským zařízením může individuálně upravit způsob hodnocení a klasifikace žáka v jednotlivých předmětech,
- při hodnocení a klasifikaci žáků bude upřednostňována motivační složka hodnocení (hodnocení jevů, které žák zvládl). Je vhodné používat různých forem hodnocení – hodnocení s uvedením chyb, bodové hodnocení,
- např. při výuce jazyků bude upřednostňováno ústní osvojování, doplňování textů, omezeno psaní diktátů a individuálně upraven způsob psaní, při čtení bude využíváno kratších textů – bude kontrolováno porozumění, při psaní preferováno kritérium čitelnosti před úpravností,
- u žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka,
- hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikace“), slovně nebo kombinací obou způsobů,
- žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem bude klasifikován v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení a k jeho celkovému zdravotnímu stavu,
- škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.
- při klasifikaci žáka je možné upřednostňovat také širší slovní hodnocení.

Poznámka: vyučující sdělí ostatním žákům vhodným způsobem podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka se speciálními vzdělávacími potřebami.

Hodnocení nadaných žáků

- Mimořádně nadaným žákem se rozumí jedinec, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých rozumových oblastech, pohybových, uměleckých a sociálních dovednostech.
- Zjišťování mimořádného nadání žáka provádí školské poradenské zařízení.

- Ředitelka školy může přeradit mimořádně nadaného žáka do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku na základě zkoušky před komisí, kterou jmenuje.
- Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitelka školy.
- Za neabsolvovaný ročník nebude žákovi vydáno vysvědčení. V následujících vysvědčeních se na zadní straně uvede, které ročníky žák neabsolvoval.
- Další informace viz (dokument vzdělávání nadaných dětí).

Hodnocení žáků zařazených do individuálního vzdělávání

- Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky.
- Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného obsahu vzdělávání, stanoveného školním vzdělávacím programem pro daný ročník. Organizaci zkoušek stanoví ředitelka školy na začátku každého pololetí. Zkouška není komisionální. Je na ředitelce školy, o jakém obsazení pedagogů rozhodne. K řádnému průběhu zkoušky stačí jeden pedagog, u nějž žák zkoušku vykoná.
- Ředitelka školy na počátku každého pololetí rozhodne o časovém období, ve kterém bude přezkoušení probíhat. Časové období musí být tak dlouhé, aby bylo reálné provedení přezkoušení s ohledem na počet žáků v individuálním vzdělávání ve škole, na počet vyučovacích předmětů, ze kterých je zapotřebí žáky přezkoušet, a na individuální možnosti žáků.
- Na základě dohody mezi školou a zákonnými zástupci je možné také uplatnit průběžné hodnocení s tím, že pololetní zkoušky dle zákona proběhnou, ale do výsledku žáka za celé pololetí lze průběžné hodnocení zahrnout. Tato možnost je vítaná zejména u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, neboť sníží jednorázovou zátěž na konci pololetí.
- Pro dané časové období pak jsou sjednávány konkrétní termíny přezkoušení. Termíny by měly vyhovovat oběma stranám – škole i zákonnému zástupci (příp. vzdělavateli). Pokud se dohodnout nelze, určí termíny ředitelka školy.

7) Způsob získávání podkladů pro hodnocení

Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích předmětů a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připraveností na vyučování,
- různými druhy zkoušek (ústní, písemné, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami, analýzou výsledků činností žáka,
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby také s pracovníky pedagogicko-psychologických poraden a zdravotnických služeb, zejména u žáků s trvalejšími psychickými a zdravotními potížemi a poruchami učení,
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka,
- žák musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí, doplněno ústním zkoušením, dle situace a potřeb dítěte případně dle doporučení PPP a individuálního přístupu (učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů),
- známky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období (není přípustné přezkušovat žáky na konci klasifikačního období z látky celého tohoto období),
- zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je přezkušování po vyučování v kabinetech (výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento postup doporučován psychologem),
- při ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě, výsledky písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů,
- učitel sděluje všechny známky, které bere do úvahy při celkové klasifikaci, zástupcům žáka prostřednictvím zápisu do žakovské knížky, při osobním jednání na třídních schůzkách nebo konzultačních hodinách, na které jsou rodiče písemně zváni,

- rodičům, kteří se nemohli dostavit na školou určený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace – údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoliv veřejně.

Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu zejména:

- neklasifikují žáky hned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden,
- žáci nemusí dopisovat do sešitu látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací,
- účelem zkoušení není nacházení mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotí se to, co umí,
- učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné,
- před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičování a zažití učiva – prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva,
- kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích,
- termín kontrolní práce (která má trvat více jak 25 minut) prokonzultuje učitel s třídním učitelem (v jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru), ostatní vyučující o tom informuje předem formou zápisu do třídní knihy; tyto kontrolní práce vyučující archivuje do konce následujícího školního roku,
- učitel je povinen vést soustavnou a přehlednou evidenci o každé klasifikaci žáka i o způsobu získávání známek (ústní zkoušení, písemně apod.),
- v případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá učitel klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy,
- na konci klasifikačního období zajistí vyučující zapsání známek do třídního katalogu a dbá o jejich úplnost (do katalogu jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů,
- udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole,
- při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (léčebné a lázeňské pobyty, dočasné umístění v ústavech apod.) respektuje vyučující známky žáka, které sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn, žák se znovu nepřezkoušuje,

- stupeň prospěchu se určuje nejen na základě průměru z klasifikace za příslušné období, ale zahrnuje i snahu a aktivitu žáka. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známkám, které žák získal a které byly sděleny rodičům,
- případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě, a to zpravidla k 15. listopadu a 15. dubnu,
- třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

8) Pravidla pro sebehodnocení

Naučit žáka procesům hodnocení a sebehodnocení je povinností školy, jedná se o proces postupný, související s rozvojem jeho myšlenkových operací (umět rozlišovat co je hodnotné, významné, podstatné).

Vyučující vytváří prostor, aby se žák mohl učit procesu sebehodnocení zejména následujícím způsobem:

- žák není pasivním objektem hodnocení, vyučující jej zapojuje do hodnocení, při hodnocení neklade důraz na „srovnávání s druhými žáky“,
- známky nejsou jediným zdrojem motivace,
- vedení žáka učitelem k sebehodnocení v průběhu všech vyučovacích předmětů je aktivizačním prvkem v procesu jeho učení (společná aktivita učitele a žáka), sebehodnocení umožňuje žákovi poznat své silné a slabé stránky, hodnotit svůj postup učení a jeho výsledky, aktivně se účastnit procesu hodnocení, rozvíjet pozitivní sebehodnocení a sebepojetí, být odpovědným za své výsledky v učení, rozvíjet dovednosti, které jsou užitečné pro život,
- při sebehodnocení se snaží popsat, co se mu nedaří, co mu ještě nejde, jak bude pokračovat dál,
- chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení, práce s chybou je důležitý prostředek učení,

Učitelům sebehodnocení žáka umožňuje plánovat výuku tak, aby odpovídala individuálním potřebám žáků, komunikovat s rodiči a žáky, analyzovat a zkvalitňovat výuku, nastavit realistické cíle.

Učitel v procesu zavádění žákovských hodnotících aktivit do vyučování formuluje jasně, konkrétně a pro žáky dosažitelně cíle učení.

Rodičům umožňuje sebehodnocení žáka vzhled do žákova učení, komunikovat s ním o učení, spolupracovat s dítětem na dosažení cíle učení.

Předpokladem spolupráce učitele a žáka při učební činnosti a společných hodnotících aktivitách je navození dobrého sociálního klimatu (pozitivní přístup učitele k žákům, jejich zapojování do dění kolem nich, podpora kooperativního vyučování a vzájemné komunikace).

Sebehodnocení žáka je důležitou součástí hodnocení, která nenahrazuje hodnocení učitelem.

- žáci jsou postupně od nejnižších ročníků vedeni k dovednosti sebehodnocení, cílem je získání schopnosti objektivně hodnotit své vlastní výkony,
- práce s chybou je důležitým prvkem sebehodnocení, žáci jsou vedeni k dovednosti najít chybu, opravit ji a vzít si z ní ponaučení,
- pro sebehodnocení žáků je možné použít sebehodnotící materiály, ty se stávají součástí žákova portfolia,
- žáci jsou vedeni k sebehodnocení v oblasti různých kritérií vzdělávací činnosti, nejen v oblasti vědomostí a znalostí,
- učitel se žáky vybírá před sebehodnocením kritéria (například schopnost komunikace, pečlivost, pozornost, poslouchání, aktivita při hodině, ale také chování...),
- žáci jsou vedeni především k pozitivnímu sebehodnocení (hodnocení toho, co se zdařilo, nikoliv toho, co se nezdařilo...),
- sebehodnocení jednotlivých učebních celků se provádí až po osvojení si tématu ze strany žáků,
- sebehodnocení se provádí ústně nebo písemně.

Kritéria hodnocení a sebehodnocení

- zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů v rámci individuálních, možností dítěte,
- schopnost řešit problémové situace,
- úroveň komunikačních dovedností,
- schopnost řešit předpokládané problémy tvůrčím způsobem, schopnost spojovat problémy do souvislostí,
- změny v postojích a dovednostech,
- míra schopnosti spolupracovat a kooperovat,
- míra samostatnosti.

9) Vliv hodnocení na další rozvoj osobnosti žáka, na jeho přístup k celoživotnímu vzdělávání a na jeho další uplatnění ve společnosti

Hodnocení

- vede u žáka k rozvoji schopností efektivního učení, plánování a organizace vlastního vzdělávání a motivuje je pro celoživotní vzdělávání,
- podporuje je v získávání kritického posouzení získaných výsledků a jejich využití v budoucnosti,
- klade důraz na umění řešit problémové situace,
- vede žáky ke schopnosti formulovat a vyjadřovat vlastní myšlenky a názory, ke všestrannosti a účinné komunikaci,
- vytváří návyky spolupráce, tolerance a ohleduplnosti k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám,
- vychovává k uvědomění si svých práv a povinností.

V Borku, dne 1.9. 2024

Vypracovala: Mgr. Lenka Uhlířová (zástupce ředitele pro ZŠ) -----

Schválila: Mgr. Michaela Čermáková Šimová (ředitelka ZŠ a MŠ Borek) -----